

ДИРЕКТИВА 2001/44/ЕО НА СЪВЕТА

от 15 юни 2001 година

за изменение на Директива 76/308/ЕИО относно взаимопомощта при възстановяването на вземания, произтичащи от действия, които представляват част от системата за финансиране на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, както и за възстановяване на налози и митни сборове върху земеделието и на данък добавена стойност и на някои видове акциз

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 93 и 94 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент,²

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че:

(1) Съществуващите разпоредби относно взаимопомощта при възстановяването, упоменати в Директива 76/308/ЕИО⁴, следва да бъдат променени в отговор на заплахата за финансовите интереси на Общността и на държавите-членки, както и на вътрешния пазар, появила се в резултат от разрастването на измамите.

(2) В контекста на вътрешния пазар националните финансови интереси и тези на Общността стават все по-застрашени от измами и следователно трябва да бъдат защитени с цел по-добро запазване на конкурентноспособността и фискалния неутралитет на вътрешния пазар.

(3) За да се постигне по-добра защита на финансовите интереси на държавите-членки и на неутралитета на вътрешния пазар, обхватът на Директива 76/308/ЕИО относно взаимопомощта следва да бъде разширен и да включи вземанията за възстановяване на някои данъци върху дохода и капитала, както и данъците върху застрахователните премии.

(4) За да се позволи по-ефикасно и ефективно възстановяване на вземания, по които е направено заявление за възстановяване, документът, позволяващ изпълнение на вземането по принцип следва да се счита за документ на държавата-членка по местонахождение на замоления орган.

(5) Използването на взаимопомощта при възстановяването не може, освен в изключителни обстоятелства, да се основава на финансови ползи или интерес от получените резултати, но в случаите, когато възстановяването представлява конкретен

¹ ОВ С 269, 28.8.1998 г., стр. 16 и ОВ С 179, 24.6.1999 г., стр. 6.

² ОВ С 150, 28.5.1999 г., стр. 621 и становище, представено на 16.5.2001 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

³ ОВ С 101, 12.4.1999 г., стр. 26.

⁴ ОВ L 73, 19.3.1976 г., стр. 18. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

проблем, държавите-членки следва да могат да съгласуват действията по реимбурсирането.

(6) необходимите мерки за прилагане на настоящата директива следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., което определя процедурите за упражняване на правомощията по прилагането, предоставени на Комисията⁵

(7) Директива 76/308/ЕИО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

С настоящото Директива 76/308/ЕИО се изменя както следва:

1. Заглавието се заменя със следното:

„Директива 76/308/ЕИО на Съвета от 15 март 1976 г. относно взаимопомощта при възстановяване на вземания, свързани с някои видове налози, мита, данъци и други мерки.”

2. Член 2 се заменя със следния текст:

„*Член 2*

Настоящата директива е приложима при всякакви вземания, свързани с:

а) възстановяване, интервенции и други мерки, съставляващи част от системата за пълно или частично финансиране на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, включително и на суми, подлежащи на събиране във връзка с тези действия;

б) налози и други мита, предвидени съгласно общата организация на пазара в захарния сектор;

в) вносни мита;

г) износни мита;

д) данък добавена стойност;

е) акциз върху:

- обработения тютюн,

- алкохола и алкохолните напитки,

- минералните масла;

ж) данъците върху доходите и капитала;

⁵ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

з) данъци върху застрахователните премии;

и) лихви, административни наказания и глоби, и разходите, извършени във връзка с вземанията, упоменати в букви а) - з), с изключение на санкции от наказателен характер, съгласно действащото законодателство в държавата-членка по местонахождение на замоления орган.

3. Към член 3 се добавят следните тирета:

„- „вносни мита” означава мита и такси, които имат еквивалентен ефект върху вноса, и вносни такси, предвидени в рамките на единната селскостопанска политика или на конкретните мерки относно някои стоки, получени в резултат от обработката на земеделски продукти,

- „износни мита” означава мита и такси, които имат еквивалентен ефект върху износа, и износни такси, предвидени в рамките на общата селскостопанска политика или на конкретните мерки относно някои стоки, получени в резултат от обработката на земеделски продукти,

- „данъци върху доходите и капитала” означава изброените в член 1, параграф 3 от Директива 77/ 799/ЕИО*, тълкувани съвместно с член 1, параграф 4 от същата директива,

- „данъци върху застрахователните премии” означава:

в Австрия:

- (i) Versicherungssteuer
- (ii) Feuerschutzsteuer

в Белгия:

- (i) Taxe annuelle sur les contrats d'assurance
- (ii) Jaarlijkse taks op de verzekeringcontracten

в Германия:

- (i) Versicherungssteuer
- (ii) Feuerschutzsteuer

в Дания:

- (i) Afgift af IystfartØjsfor-sikringer
- (ii) Afgift af ansvarsforsik-ringer for motorkØre-tØjer m.v.
- (iii) Stempelafgift af forsik-ringspraemier

в Испания:

Impuesto sobre la prima de seguros

в Гърция:

- (i) Φτρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε)
- (ii) Τέλη Χαρτοσήμου

във Франция:

Taxe sur les conventions d'assurances

във Финландия:

- (i) Eraista vakuutusmak-suista suoritettava vero/ skatt pa vissa forsakring-spremier
- (ii) Palosuojelumaksu/brand-skyddsavgift

* Директива 77/799/ЕИО на Съвета от 19 декември 1977 г. относно взаимопомощта между компетентните органи в държавите-членки в областта на прякото данъчно облагане (ОВ L 336, 27.12.1977 г., стр. 15). Директива, изменена за последно с Акта за присъединяване от 1994 г.”

в Италия:	Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alia legge 29.10.1967 No 1216
в Ирландия:	levy on insurance premiums
в Люксембург:	(i) Impot sur les assurances (ii) Impot dans l'interet du service d'incendie
в Нидерландия:	Assurantiebelasting
в Португалия:	Imposto de selo sobre os premios de seguros
в Швеция:	няма
във Великобритания:	insurance premium tax (IPT).

Настоящата директива се прилага също и спрямо вземания, свързани с идентични или аналогични данъци, които допълват или заместват данъците върху застрахователните премии, упоменати в шестото тире. Компетентните органи на държавите-членки съгласуват помежду си и с Комисията датите на влизане в сила на такива данъци.

4. В член 4, параграф 2 думите „име и адрес” се заменят с: „име, адрес и всякаква друга приложима информация, свързана с легитимацията, до която молещият орган обикновено има достъп”.

5. В член 5, параграф 2 думите „име и адрес” се заменят с: „име, адрес и всякаква друга приложима информация, свързана с легитимацията, до която молещият орган обикновено има достъп”.

6. Членове 7, 8, 9 и 10 се заменят със следното:

„Член 7

1. Заявление за възстановяване на вземане, адресирано от молещия орган до замоления орган, трябва да бъде придружена от официално или легализирано копие на документа, позволяващ нейното прилагане, издаден в държавата-членка по местонахождение на молещия орган и, ако е целесъобразно, от оригинал или легализирано копие на други документи, необходими за възстановяването.

2. Молещият орган няма право да подава заявление за възстановяване, освен ако:

- а) вземането и/или документът, позволяващ неговото прилагане, е оспорван в държава-членка по местонахождение, освен в случаите на прилагане на втория подпараграф на член 12, параграф 2,
- б) е приложил в държавата-членка по местонахождение съответните възможни процедури за възстановяване, въз основа на документа, упоменат в параграф 1, и предприетите мерки няма да доведат до пълно изплащане на вземането.

3. Заявлението за възстановяване посочва:

- а) „име, адрес и всякаква друга приложима информация, свързана с легитимацията на съответното лице и/или на третата страна, притежаваща неговите активи”;
- б) „име, адрес и всякаква друга приложима информация, свързана с идентификацията на молещия орган”.

- в) упоменаване на документа, позволяващ прилагането ѝ, издаден в държавата-членка по местонахождение на молещия орган;
- г) характер и размер на вземането, включително главница, лихва и всякакви други наложени наказания, глоби и дължими разходи, деноминирани във валутните единици на държавите-членки по местонахождение на двата органа;
- д) дата на нотифициране на получателя относно документа от молещият орган и/или от замоления органа;
- е) дата и срок, през който изпълнението е възможно съгласно действащото законодателство в държавата-членка по местонахождение на молещия орган;
- ж) всякаква друга приложима информация.

4. Заявлението за възстановяване съдържа също и декларация от молещия орган в потвърждение на факта, че условията, предвидени в параграф 2, са изпълнени.

5. Незабавно след като всякаква приложима информация по въпроса, довел до заявлението за възстановяване, стане известна на молещия органа, той я препраща до замоления орган.

Член 8

1. Документът, позволяващ изпълнение на вземането, се признава директно и автоматично се счита за документ, позволяващ изпълнение на вземане на държавата-членка по местонахождение на замоления орган.

2. Независимо от параграф 1, документът, позволяващ изпълнение на вземането, може, ако е целесъобразно и в съответствие с действащите разпоредби в държавата-членка по местонахождение на замоления орган, да бъде приет, считан, допълнен или заменен с документ, който дава право за изпълнение на територията на тази държава-членка.

В рамките на три месеца от датата на получаване на заявлението за възстановяване, държавите-членки полагат усилия да извършат такова приемане, зачитане, добавяне или замяна, освен в случаите, когато се прилага третата алинея. Те не могат да получат отказ, ако документът, позволяващ изпълнението, е надлежно съставен. Замоленият орган уведомява молещия орган относно основанията за неспазването на срока от три месеца.

Ако някоя от тези формалности бъде подложена на оспорване във връзка с вземане и/или с документа, позволяващ изпълнението, който е издаден от молещия орган, се прилага член 12.

Член 9

1. Вземанията подлежат на възстановяване във валутните единици на държавата-членка по местонахождение на замоления орган. Последният възстановява вземането в целия му размер и го изпраща на замоления орган.

2. Замоленият органът има право, в случай че законите, наредбите или административните разпоредби, действащи в държавата-членка по местонахождението му, позволяват това и след консултации с молещия орган, да даде срок на длъжника да заплати или нареди плащане на вноски. Лихвата, начислена от замоления орган по време на този допълнителен срок също подлежи на заплащане на държавата-членка по местонахождение на молещия органа.

От датата, на която документът, позволяващ изпълнение на възстановяване на вземането, е пряко признат или приет, признат, допълнен или заменен в съответствие с

член 8, се начислява лихва за забавяне на плащането съгласно действащите закони, наредбите или административните разпоредби, действащи в държавата-членка по местонахождение на замоления и също така се изплаща на държавата-членка по местонахождение на замоления орган.

Член 10

Независимо от разпоредбите на член 6, параграф 2, вземанията, подлежащи на възстановяване, може и да не бъдат облагодетелствани от привилегиите, предвидени за подобни вземания, възникнали в държавата-членка по местонахождение на замоления орган.”

7. Член 12, параграф 2 се изменя както следва:

а) Към първото изречение се добавя следният текст: „освен ако молещият орган не пожелае друго в съответствие с втората алинея”;

б) добавя се следната алинея:

„Независимо от разпоредбите на първата алинея от параграф 2, молещият орган има право в съответствие със законите, наредбите или административните практики, действащи в държавата-членка по местонахождението му, да подаде заявление до замоления орган за възстановяване на съответното оспорено вземане дотолкова, доколкото законите, наредбите или административните разпоредби, действащи в държавата-членка по местонахождение на замоления орган позволяват подобни действия. Ако резултатът от оспорването се окаже благоприятен за длъжника, молещият орган носи отговорност за реимбурсирането на всички възстановени суми, както и на дължимата компенсация в съответствие със законите, действащи в държавата-членка по местонахождение на замоления орган.”

8. Член 14, параграф 1 се заменя със следния текст:

„Замоленият орган не е задължен:

а) да предоставя взаимопомощта, предвидена в член 6 до член 13, в случай че поради състоянието на длъжника възстановяването на вземането може да създаде сериозни икономически или социални затруднения в държавата-членка по местонахождение на органа, дотолкова доколкото законите, наредбите или административните разпоредби, действащи в държавата-членка по местонахождение на замоления орган позволяват подобни действия относно подобни вземания от национален мащаб;

б) да предоставя взаимопомощта, предвидена в членове 4 - 13, в случай че първоначалното заявление съгласно членове 4, 5 и 6 се отнася за вземания отпреди повече от пет години, датиращи за периода отпреди изготвянето на документа, позволяващ възстановяването съгласно законите, наредбите или административните практики, действащи в държавата-членка по местонахождение на молещия орган до датата на заявлението. Все пак в случаите на оспорване на вземането или на документа, срокът започва да тече от момента, в който държавата, която подава заявлението установи, че вземането или заповедта за изпълнение, позволяващи възстановяването повече не подлежат на оспорване.

9. В член 17, думите „и приложимите документи” се заменят с текста: „документът, позволяващ изпълнението и другите приложими документи”.

10. Член 18 се заменя със следния текст:

32001L0044.doc - ЦПР - редактиран

„Член 18

1. Замоленият орган възстановява от съответното лице, като си приспада разходите по възстановяването в съответствие със законната и подзаконова уредба в държава-членка по местонахождението му, приложима към подобни вземания.

2. Държавите-членки се отказват взаимно от всякакви претенции една спрямо друга относно възстановяване на разходите, произтичащи от взаимопомощта, която си оказват в съответствие с настоящата директива.

3. В случаите когато възстановяването представлява проблем, свързано е с разходи в особено големи размери или с борбата с организираната престъпност, замоленият орган и молещият орган имат право да договорят процедура за реимбурсиране, която е специфична за съответните случаи.

4. Държавата-членка по местонахождение на молещия орган продължава да носи отговорност към държавата-членка по местонахождение на замоления орган относно всякакви разходи или загуби, причинени в резултат от действия, считани за неоснователни по отношение на съдържанието на вземането или на валидността на документа, издаден от молещия орган.”

11. Член 20 се заменя със следния текст:

„Член 20

1. Дейността на Комисията се подпомага от комитет по възстановяването (по-долу наричан “Комитетът”), съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 на Решение 1999/ 468/ЕО се определя на три месеца.

3. Комитетът приема процедурен правилник.”

12. Член 22 се заменя със следния текст:

„Член 22

Подробните правила за прилагане на член 4, параграфи 2 и 4, член 5, параграфи 2 и 3 и членове 7, 8, 9, 11, 12, параграф 1 и параграф 2, член 14, член 18, параграф 3 и член 25 и за определяне на начина на кореспонденция между органите, правилата за конвертиране и прехвърляне на възстановените суми, както и за определяне на минимален размер на вземанията, които могат да доведат до подаване на заявление за взаимопомощ, се приемат в съответствие с разпоредбите на член 20, параграф 2.”

13. Към член 25 се добавя следният параграф:

„Всяка държава-членка ежегодно информира Комисията относно броя на заявленията за информация, нотификация и възстановяване, изпратени и получени всяка година, размера на вземанията и на възстановените суми. Комисията се отчита на Европейския

парламент и на Съвета два пъти в годината относно възползването от настоящите разпоредби и получените резултати.”

Член 2

1. Държавите-членки въвеждат в сила законите, наредбите и административните процедури, които трябва да бъдат приведени в съответствие с настоящата директива не по-късно от 30 юни 2002 г. Те незабавно уведомяват за това Комисията.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, последните съдържат препратка към настоящата директива или да са придружени от такава препратка при официалното им публикуване. Начините за извършването на такива препратки се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки изпращат на Комисията текста на основните разпоредби от местното законодателство, приети в областта на действие на настоящата директива заедно с таблица, показваща съответствието на разпоредбите на настоящата директива с тези, които са приети от местното законодателство.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Гьотеборг на 15 юни 2001 година.

За Съвета:

Председател

B. RINGHOLM